

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/9/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1124014286
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:1124014286.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Márie Šimkovej a Ing. Mgr. Anny Prikrylovej, v trestnej veci obžalovaného Y. V. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného a prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava II proti rozsudku Mestského súdu Bratislava I sp.zn. 22T/59/2024 zo dňa 22.08.2025, na verejnom zasadnutí konanom dňa 05.03.2026 jednomyselne takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku sa prvostupňový rozsudok zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

Y. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. - P.,

u k l a d á

podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste rozsudku Mestského súdu Bratislava I sp.zn. 2T/59/2023 zo dňa 12.06.2024 a výrok o treste rozsudku Mestského súdu Bratislava I sp.zn. 17T/35/2024 zo dňa 05.11.2024 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava II z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Mestského súdu Bratislava I sp.zn. 22T/59/2024 zo dňa 22.08.2025 bol obžalovaný Y. V. uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 10.08.2021 v čase približne o 22:30 hod. v Bratislave na Tomášikovej ulici 33 pred herňou Go4games poškodenému L. J., ktorý sedel na schodoch vedľa vstupu do uvedenej herne, vzal pánsku kapsičku čiernej farby značky Adidas, ktorú mal poškodený položenú na schode vpravo od tela, v ktorej sa nachádzali čierna kožená peňaženka značky Lewis s hotovosťou približne 50 €, občiansky preukaz, služobný preukaz príslušníka PZ, ubytovací preukaz z ubytovne na Tomášikovej ulici, splnomocnenie

Úradu Inšpekčnej služby, vodičský preukaz, preukaz zdravotnej poisťovne VŠZP - v domácej a európskej verzii, preukaz zbrane, zbrojný preukaz skupiny A, bankomatová karta VÚB banky značky Visa, Grid karta Poštovej banky a dispozičná karta z Poštovej banky s heslom do internet bankingu, rôzne vernostné karty a drobnosti, všetky doklady na poškodeného L. J., zväzok kľúčov s dallas kľúčom (AVL systém) do práce a pečatidlom číslom A 018, dva USB kľúče, dezinfekciu, potvrdenie o prekonaní ochorenia Covid, čím spôsobil poškodenému L. J. celkovú škodu krádežou vo výške približne 175 €, pričom bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 4T/47/2021 zo dňa 21.05.2021, právoplatným dňa 17.06.2021, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona

Za to mu bol podľa § podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona účinného v čase skutku s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 42 ods. 1, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, pre výkon ktorého bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Mestského súdu Bratislava I sp. zn. B2-2T/59/2024 zo dňa 12.06.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 4To/154/2024 zo dňa 03.01.2025, a rozsudkom Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 17T/35/2024 zo dňa 05.11.2024, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Prvostupňový súd podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaviazal obžalovaného k náhrade škody vo výške 175 € poškodenému T. L. J..

Proti výroku o treste tohto rozsudku podali prokurátor aj obžalovaný v zákonnej lehote odvolanie.

Prokurátor odôvodnil odvolanie podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 30.09.2025. Z odôvodnenia odvolania je zrejmé, že odvolanie smeruje proti výroku o treste a bolo podané v neprospech obžalovaného. Prokurátor namieta správnosť uloženia súhrnného trestu obžalovaného a zastáva názor, že mu bolo potrebné uložiť spoločný trest podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona, pretože žalovaný skutok je čiastkovým útokom pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť. Skutok, ktorý bol predmetom obžaloby, bol spáchaný dňa 10.08.2021. Skutok bol právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. b) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku. V posudzovanej veci došlo k právoplatnému vzneseniu obvinenia dňa 13.12.2022, uznesenie podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku bolo doručené obžalovanému dňa 24.01.2023. Vo vzťahu k rozsudku Mestského súdu Bratislava I sp. zn. B2-2T/59/2023 prokurátor uvádza, že k spáchaniu skutkov došlo dňa 10.12.2021 (obvinenie vznesené dňa 20.01.2022), 02.01.2022 (obvinenie vznesené dňa 31.03.2022) a dňa 04.11.2021 (obvinenie vznesené 24.06.2022). Uvedené skutky boli právne kvalifikované ako trestný čin krádeže podľa § 212 Trestného zákona. Vo vzťahu k rozsudku Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 17T/35/2024 prokurátor uvádza, že v tejto trestnej veci bol skutok spáchaný v čase od 22.00 hod. dňa 17.01.2022 do 07.30 hod. dňa 18.01.2022. Skutok bol právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku. K právoplatnému vzneseniu obvinenia došlo dňa 28.04.2023. Skutky v trestných veciach vedených na Mestskom súde Bratislava I sp.zn. 22T/59/2024, B2-2T/59/2023 a 17T/35/2024 sú čiastkovými útokmi pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. d), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona účinného od 06.08.2024, čiastočne spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Všetky uvedené čiastkové útoky mali byť spáchané výlučne v Bratislave, teda možno hovoriť o miestnej súvislosti. Jedná sa aj o časovú súvislosť, nakoľko všetky útoky mali byť spáchané v priebehu niekoľkých mesiacov (v období od 10.08.2021 do 18.01.2022). Majú tiež tú istú objektívnu súvislosť, ktorá je daná jednotiacim zámerom obžalovaného zmocniť sa cudzej veci a spôsobiť tak na cudzom majetku škodu. Rovnako je splnená formálna podmienka upravená ustanovením § 122 ods. 13 Trestného zákona, keďže k spáchaniu týchto čiastkových útokov došlo predtým, než bolo obžalovanému oznámené vznesenie obvinenia za jeden z týchto čiastkových útokov. Prokurátor navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný odôvodnil odvolanie prostredníctvom obhajcu podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 15.10.2025. Obhajoba považuje uložený trest za neprimerane prísny, v dôsledku čoho je

napadnutý rozsudok v rozsahu výmery trestu vecne nesprávny. Trest uložený rozsudkom Mestského súdu Bratislava I sp. zn. B2-2T/59/2023, ktorého výrok o treste bol napadnutým rozsudkom zrušený, je dostatočný na naplnenie účelu trestu tak, ako ho definuje Trestný zákon. Berúc do úvahy len samotnú spôsobenú škodu, troma skutkami (bod 1), 2) a 4)) podľa rozsudku Mestského súdu Bratislava I sp. zn. B2-2T/59/2023 bola spôsobená škoda výške 1.795,25 €, pričom obžalovaný bol odsúdený aj za skutok 3), ktorým škoda spôsobená nebola. Za tieto štyri skutky bol klientovi uložený trest odňatia slobody vo výmere 11 mesiacov. Skutkom, za ktorý sa obžalovaný odsudzuje napadnutým rozsudkom, bola spôsobená škoda 175 €, čo je navýšenie škody oproti škode spôsobenej skutkami podľa rozsudku Mestského súdu Bratislava I sp. zn. B2-2T/59/2023 o 9,7 %. Neprimerane tomu však bola výmera trestu odňatia slobody zvýšená o 45 % (o štyri mesiace). Navyše, v tejto úvahe nie je zahrnuté, že rozsudkom, ktorého výrok o treste bol zrušený, sa obžalovaný odsudzoval aj za skutok, ktorým ale nebola ním spôsobená škoda, čo je skutočnosťou ešte viac svedčiacou argumentáciou o neprimeranom navýšení výmery trestu. Z uvedených dôvodov má obhajoba za to, že je dôvod, aby pri rozhodovaní o výmere trestu bol uplatnený postup podľa § 44 a upustené od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený skorším rozsudkom je dostatočný.

Prokurátor nevyužil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu obžalovaného, ktoré mu bolo v súlade s § 314 Trestného poriadku doručené. Obžalovaný sa prostredníctvom obhajcu vyjadril k odvolaniu prokurátora tak, že nie je dôvodné. Podkladom pre rozhodnutie o vine v napadnutom rozsudku bolo vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, pričom na všetky otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), a h) Trestného poriadku odpovedal „áno“. Teda sa priznal ku skutku, ale akceptoval aj právnu kvalifikáciu tak, ako dotknutý skutok žaloval samotný prokurátor. Na hlavnom pojednávaní dňa 22.08.2025 prokurátor navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať. Skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný a odsúdený, nikdy nebol stíhaný ako čiastkový útok akéhokoľvek pokračovacieho trestného činu, prokurátor toto nezmenil ani v obžalobe a ani na hlavnom pojednávaní. Ak obžalovaný uskutočnil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, prokurátor toto vyhlásenie navrhol prijať a súd predmetné vyhlásenie prijal, v dôsledku tohto stavu už ani obžalovaný, ale ani prokurátor nemôže napadnúť vyhlásenie, resp. samotný skutok, či jeho právnu kvalifikáciu v tom zmysle, že by malo ísť o čiastkový útok pokračovacieho trestného činu. A v kontexte toho, že skutok právoplatne nebol právne kvalifikovaný ako čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, nemožno toto zohľadňovať pri ukladaní trestu. Okrem toho je však potrebné poukázať aj na to, že medzi v tejto veci stíhaným skutkom a skutkami, na ktoré odkazuje prokurátor v odvolaní, nie je žiadna objektívna ani subjektívna súvislosť a v tejto veci prokurátor ani nenavrhol vykonať žiadne dokazovanie k ich preukázaniu. V tejto veci stíhaný skutok je skôr využitím situácie, ako akýmkoľvek premysleným páchaním ďalšieho obdobného skutku (čiastkového toku) v rade a líši sa aj spôsobom spáchania a okolnosťami. Obhajoba navrhla odvolanie prokurátora zamietnuť.

Odvolací súd nezistil žiadne také vady napadnutého rozsudku alebo predchádzajúceho konania, ktoré by odôvodňovali zrušenie rozsudku na neverejnom zasadnutí, a preto nariadil verejné zasadnutie.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupca krajskej prokuratúry navrhol zrušiť napadnutý výrok o treste a uložiť obžalovanému primeraný spoločný trest. Tiež navrhol, aby odvolací súd zamietol odvolanie obžalovaného. Obhajca sa pridrižoval písomných dôvodov odvolania. Zdôraznil menej závažný následok činu a postoj obžalovaného k trestnej činnosti a navrhol upustiť od uloženia súhrnného trestu. Odvolanie protistrany navrhol zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odvolací súd napadnutý rozsudok zruší, ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, veta prvá, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne uvádza, že obe odvolania sú prípustné, boli podané v zákonnej lehote a spĺňajú všetky zákonné náležitosti, preto odvolací súd konštatuje absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné, pričom zistil aj odvolaním nevytýkané pochybenie zakladajúce dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Odvolanie prokurátora odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava II podal dňa 16.10.2024 na Mestský súd Bratislava I na obvineného Jána Hrušovského obžalobu pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. d), ods. 2 písm. b) Trestného zákona účinného do 05.08.2024 na totožnom skutkovom základe, ako je citovaný vyššie.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.08.2025 obžalovaný učinil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný, a následne kladne zodpovedal na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku. Súd prvého stupňa podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o vine prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu priznania nevykonal, vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste a k výroku na náhrade škody.

Súd prvého stupňa na základe vyhlásenia obžalovaného o vine uznal vinným v zmysle obžaloby. K uznaniu viny na skutkovom a právnom základe podľa obžaloby došlo po vyhlásení viny a postupe podľa § 257 Trestného poriadku, preto výrok o vine nemohol byť predmetom revízie odvolacím súdom, a táto časť rozsudku nemohla byť a ani nebola odvolaním napadnutá.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

Pri revízii výroku o treste odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, keď si zabezpečil príslušné spisy, ktorých podstatné časti na hlavnom pojednávaní prečítal, a správne z nich určil, že obžalovanému treba v zmysle § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona ukladať súhrnný trest k rozsudkom Mestského súdu Bratislava I sp.zn. B2-2T/59/2023

zo dňa 12.06.2024 a sp.zn. 17T/35/2024 zo dňa 05.11.2024. Medzi spáchaním skutkov z rozsudku sp.zn. B2-2T/59/2023, v dňoch 04.11.2021, 10.12.2021, 02.01.2022 a 21.01.2022, skutku z rozsudku sp.zn. 17T/35/2024 dňa 18.01.2022 a žalovaného skutku dňa 10.08.2021 totiž nedošlo k vyhláseniu žiadneho iného odsudzujúceho rozsudku a ani k doručeniu trestného rozkazu obvinenému. Všetky uvedené skutky sú recidívou k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 4T/56/2021 a boli spáchané pred tým, ako bol obvinenému dňa 27.09.2022 doručený trestný rozkaz vo veci sp.zn. 31T/44/2022. Pri posudzovaní, či spáchanie všetkých uvedených skutkov zakladá súbeh, alebo sa jedná o čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu, odvolací súd dospel k záveru, že žalovaný skutok sa konaním páchatela, tzn. objektívnou stránkou, odlišuje od zvyšných skutkov z rozsudku sp.zn. B2-2T/59/2013 spočívajúcich vo vlámaní do garáže, vlámaní do AlzaBoxu, a v krádež v pivnici, tiež vlámaním, pretože pri žalovanom skutku obžalovaný využil indispozíciu poškodeného a absenciu dohľadu nad jeho osobnými vecami, tzn. chýba aktivita a zámer obžalovaného, ktorý sa vyskytol pri skutkoch, za ktoré bol odsúdený predchádzajúcim rozsudkom. Nie je daný jednotiaci zámer páchatela pokračovať v páchaní toho istého trestného činu vzhľadom na to, že žalovaný trestný čin bol náhodný, resp. sa stal v dôsledku situácie, ktorú obžalovaný nečakal, ale sa náhodne vyskytla a on ju využil. Preto odvolací súd vyhodnotil odvolanie prokurátora ako nedôvodné a zamietol ho.

Prvostupňový súd správne určil, že u obžalovaného je daná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona spočívajúca v jeho priznaní a oľutovaní trestného činu. Príťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. m), písm. h) Trestného zákona tiež prvostupňový súd ustálil správne. Je teda zrejmé, že u obžalovaného je prevaha počtu príťažujúcich okolností nad počtom poľahčujúcich okolností. Súd prvého stupňa ale postupoval v rozpore s § 2 ods. 1 Trestného zákona, keď dospel k záveru, že pre obžalovaného je priaznivejší Trestný zákon účinný v čase skutku, a nie neskorší zákon v znení novely č. 40/2024 Z.z. Priaznivosť zákona totiž treba vyhodnocovať nielen podľa trestnej sadzby, ale ju určiť podľa celkového výsledku z hľadiska následkov pre obžalovaného. Trestná sadzba podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona účinného v čase skutku bola 6 mesiacov až 3 roky, na rozdiel od znenia zákona účinného od 06.08.2024, kedy došlo k sprísneniu trestnej sadzby za tento trestný čin na 1 až 4 roky. Súčasne však došlo k upusteniu od povinného zvyšovania spodnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu, ak bola u obžalovaného zistená prevaha počtu príťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona účinného do 05.08.2024, kedy by spodná hranica trestnej sadzby obžalovaného bola 16 mesiacov. Teda abstrahujúc od celkom neopodstatneného mimoriadneho zníženia trestu pod spodnú hranicu trestnej sadzby by bolo nevyhnutné obžalovanému ukladať trest minimálne 16 mesiacov. Podľa Trestného zákona účinného od 06.08.2024 však bolo možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere najmenej 1 rok. Na základe týchto úvah odvolací súd dospel k záveru, že novšie znenie Trestného zákona je pre obžalovaného priaznivejšie, čo bolo dôvodom zrušenia napadnutého výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Hodnotiac osobu obžalovaného, ktorý má 14 záznamov v registri trestov, a teda jeho možnosti nápravy sú nepriaznivé, odvolací súd dospel k záveru, že citovaným zákonným kritériám môže zodpovedať len nepodmienečný trest odňatia slobody, čo je v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona determinované aj tým, že sa jedná o súhrnný trest, pričom skorší trest odňatia slobody vo výmere 11 mesiacov, ktorý sa ukladaním súhrnného trestu zrušuje, bol tiež trestom nepodmienečným. Prihliadajúc na odstup cca 5 rokov od skutku, menej závažný následok v rozsahu 175€ i sebakritický postoj obžalovaného k trestnému činu odvolací súd dospel k záveru, že postačí uloženie súhrnného trestu na samej spodnej hranici trestnej sadzby.

Výrok o zrušení rozsudkov za zbiehajúcu sa trestnú činnosť i výrok o zaradení do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia boli v napadnutom rozsudku správne, a preto ich odvolací súd prevzal do svojho rozhodnutia bez zmeny.

Výrok o náhrade škody nebol odvolaním napadnutý, preto ho odvolací súd nepreskúmaval.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.